Orędzie na Międzynarodowy Dzień Teatru

 [1]

Co roku sekretariat Międzynarodowego Instytutu Teatralnego (ITI) zamawia u wybitnego człowieka teatru okazjonalne orędzie. W tym roku ten zaszczyt przypadł reżyserowi teatralnemu oraz operowemu Peterowi Sellarsemu. Treść orędzia brzmi:

Świat w każdej godzinie i w każdej minucie trzyma się kurczowo codziennego potoku wiadomości i dziennikarskich doniesień. Żyjemy w epickim okresie historii ludzkości, a głębokie i niosące konsekwencje zmiany jakich doświadczamy, są niemal poza naszymi możliwościami uchwycenia, wyartykułowania, mówienia o nich czy przedstawiania.

Nie żyjemy w 24-godzinnym cyklu informacji, żyjemy na krawędzi czasu. Redakcje mediów nie radzą sobie z tym, czego doświadczamy. Jaki język i jakie obrazy mogłyby nam pozwolić zrozumieć głębokie zmiany i pęknięcia, których doświadczamy? I jak możemy przekazać treść naszego życia teraz - nie jako reportaż, a doświadczenie?

Teatr to sztuka doświadczania.

Jak w świecie zasypywanym wyczerpującymi doniesieniami medialnymi, symulacjami doświadczeń i upiornymi prognozami możemy wyjść poza powtarzane bez końca liczby, aby doświadczyć świętej nienaruszalności i bezkresu pojedynczego życia, ekosystemu, przyjaźni czy niezwykłej gry światła na niebie? Trwająca od dwóch lat pandemia COVID-19 przytępiła ludzkie zmysły, zredukowała nasze życie, przerwała więzi i wrzuciła nas w koszmarne Ground Zero we własnych mieszkaniach.

Tak wielu ludzi żyje na krawędzi. Jest tak dużo rażącej przemocy – nie do pojęcia lub nie do przewidzenia. Tak wiele uznanych systemów ujawniono jako struktury nieustannego okrucieństwa. Teatr epickiej wizji, celu, uzdrowienia, naprawy i troski potrzebuje nowych obrzędów. Nie musimy być zabawiani. Potrzebujemy być razem. Musimy dzielić tę samą przestrzeń i musimy kultywować uwspólnotowienie przestrzeni. Potrzebujemy chronionych przestrzeni głębokiego zasłuchania i równości.

Teatr jest stwarzaniem na ziemi przestrzeni równości między ludźmi, równości bogów, roślin, zwierząt, kropli deszczu, łez i odradzania. W Sutrze Girlandowej Budda wymienia dziesięć rodzajów wielkiej cierpliwości w ludzkim życiu. Jedna z najpotężniejszych nazywana jest Cierpliwością w Postrzeganiu Wszystkiego jako Mirażów. Teatr zawsze przedstawiał życie tego świata jako wyobrażenie przypominające miraż, pozwalający nam przenicować ludzkie iluzje, złudzenia, ślepotę i wyparcie z wyzwalającą czytelnością i siłą.

Jesteśmy tak pewni tego, na co patrzymy i tego, jak na to patrzymy, że nie jesteśmy w stanie zobaczyć i odczuć rzeczywistości alternatywnych, nowych możliwości, rozmaitych podejść, niewidocznych relacji i ponadczasowych więzi.
To dla nas czas na głębokie odświeżenie umysłu, zmysłów, wyobraźni, a także naszych historii i naszych przyszłości. Ta praca nie może być wykonywana samotnie i w odosobnieniu. Teatr jest zaproszeniem do wykonania tej pracy wspólnie.

Za tę pracę ogromnie Wam dziękuję.
Peter Sellars
Przełożył Arkadiusz Majewski

zdjęcie: Peter Sellars • UCLA World Arts and Cultures/Dance [2]

- More news [3]
- Archive [4]

Adres źródłowy: https://koszalin.pl/de/node/8642

Links
[1] https://koszalin.pl/sites/default/files/field/image/profile.jpg
[2] https://www.wacd.ucla.edu/people/faculty/peter-sellars
[3] https://koszalin.pl/de/aktualnosci
[4] https://koszalin.pl/de/archiwum